

salen. Jeg tror i øvrigt, det er til Færøernes fordel, at det fortsætter.

Der er jo heller ikke, som vi også talte om tidligere, et flertal på Færøerne for det modsatte synspunkt, nemlig det, som hr. Høgni Hoydal giver udtryk for.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Tak for svaret. Jeg hæftede mig også ved, at hr. Søren Espersen understregede det her med, at sikkerheds- og forsvarspolitikken ikke måtte være andet end et dansk anliggende i Dansk Folkepartis optik.

Nu har man snakket meget om selvbestemmelse, indflydelse, ligeværdighed osv. Hvad synes hr. Søren Espersen om, at for snart halvandet år siden vedtog det færøske Lagting enstemmigt, at man ikke ville have dansk militærlovgivning i kraft på Færøerne? Det blev sat i kraft alligevel, altså imod et enigt Lagting. Vil man også respektere en enighed i det færøske Lagting, når man nu siger, man vil respektere et flertal i det færøske Lagting, når det gælder disse spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Vi har sagt, som jeg også ved statsministeren har sagt, at Færøernes fremtid og Færøernes skæbne ligger på Færøerne.

Med hensyn til det sikkerhedspolitiske vil jeg tillade mig at betvivle, at Færøerne i den nuværende situation vil kunne opretholde den nødvendige sikkerhed. Der er et gammelt ordsprog, der siger, at i et land har man altid en hær, enten sin egen eller en andens.

Jeg mener, at det er til Færøernes store fordel, at det gode samarbejde, vi har militært, sikkerhedspolitisk og udenrigspolitisk de tre lande imellem, fortsætter.

Formanden:

Tak til hr. Søren Espersen. Så er det hr. Christian Wedell-Neergaard som ordfører.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Forslaget er et resultat af forhandlingerne mellem regeringen og Færøernes landsstyre.

Forslaget har til formål at give Færøerne en udtrykkelig og generelt formuleret ret til at forhandle og indgå folkeretlige aftaler med fremmede stater og internationale organisationer inden for en række sagsområder, der er overtaget

fuldt ud af de færøske myndigheder. Det kan vi Konservative støtte.

Vi finder det rigtigt, at regeringen ønsker at søge rigsfællesskabet moderniseret og inddrage Færøerne i udenrigspolitiske beslutninger, der særligt vedrører dem. Vi finder også, at det er rigtigt, at Færøerne selv i stigende grad kan varetage deres egne internationale interesser.

På visse forvaltningsområder i forhold til nærtstående lande har der udviklet sig en praksis, og det er, at Færøerne har forhandlet helt selvstændigt uden information til Udenrigsministeriet. Det er en naturlig udvikling i forholdet til Færøerne inden for rammerne af grundlovens § 19, som fastlægger, at ingen enkeltdele af kongeriget har en selvstændig kompetence inden for det udenrigspolitiske område.

Det vil derfor kræve en grundlovsændring, hvis Færøerne statsretligt skulle have adgang til på egne vegne at forhandle i mellemfolkelige anliggender. Opgaven har jo derfor været inden for denne ramme at finde en løsning, og det synes jeg er lykkedes godt med dette forslag.

KL 14.00

Det er muligt at bemyndige det færøske landsstyre til at forhandle inden for sagsområder, hvor landsstyret har den lovgivende og administrative kompetence. Der er tale om bilaterale aftaler, som alene vedrører færøske forhold og ikke skal gælde for Danmark. Bemyndigelsen skal anvendes inden for fiskeri, handelsforhold, dobbeltbeskatning, kultur og forskning, undervisning, sociale forhold, sundhed, miljø m.v.

Vi Konservative finder det rigtigt med en modernisering, og vi finder den modernisering, man her præsenterer, god, ordentlig, retfærdig og nødvendig.

Vi støtter rigsfællesskabet, men vi lytter jo til enhver tid til Færøernes ønsker, som det også er sket med dette forslag. Vi synes, at der er opnået et godt resultat, som også vil være til gavn for udviklingen på Færøerne, og vi kan derfor tilslutte os forslaget.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Den konservative ordfører var inde på grundlovens begrænsninger. Jeg må sige, at jeg slet ikke er enig i, at den danske grundlov sætter begrænsninger for det færøske folks handlemuligheder.

Jeg forstår stadig væk ikke, hvordan man konsekvent kan henvise til grundlovens § 19, når det gælder Færøerne, mens man ikke har